

רע"פ 2506/22 - חולא אבו אסבע נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2506/22

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקשת: חולא אבו אסבע

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים ב-רע"פ 50567-02-22 מיום 13.3.2022 שניתן על ידי כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן

בשם המבקשת: עו"ד פדל מורה

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטת ר' פרידמן-פלדמן) ב-רע"פ 50567-02-22 מיום 13.3.2022, בגדרו התקבל ערעור המבקשת על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים (השופטת י' ענתבי שרון) ב-תו"ב 65635-12-17 מיום 20.2.2022.

2. המבקשת הורשעה על פי הודאתה בעבירת ביצוע עבודה הטעונה היתר לפי סעיפים 145(א) ו-204(א) לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 (להלן: החוק). כמתואר בכתב האישום, המבקשת היא הבעלים של מבנה חד קומתי בשטח של כ-150 מ"ר בשכונת ג'בל מוכבר בירושלים, אשר נבנה מבלי שניתן עבורו היתר כדין (להלן: המבנה).

3. בגזר דינו, בית המשפט לעניינים מקומיים אימץ את הסדר הצדדים, והורה למבקשת להתאים את המבנה לתכניות ולהיתרי הבניה החלים במקרקעין, לרבות בדרך של הריסה. תחילת תוקפו של "צו ההתאמה/ההריסה" נקבע

עמוד 1

ליום 27.10.2021.

4. בהחלטתו מיום 20.2.2022, בית המשפט דחה את בקשת המבקשת לעיכוב ביצוע צו ההריסה, בקבעו כי אומנם ניתן לקבל היתר בניה על פי התכנית החלה במקום, אלא שעיכוב ביצוע הצו יעשה רק מ"טעמים חריגים". במקרה דנן, מש"שלבי ההכשרה מצויים בראשיתם" ואף בשלב "טרם הגשת בקשה להיתר", לא ניתן לראות את המבקשת כמי שהיתר הבניה מצוי בהישג ידה - ומשכך, נדחתה הבקשה.

5. על החלטה זו, הוגשה מטעם המבקשת בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי, במסגרתה ביקשה להאריך את מועד כניסתו לתוקף של צו ההריסה מכוח סעיף 254ט לחוק. בהסכמת באת כוח המשיבה, בקשת רשות הערעור התקבלה, כמו גם הערעור, ולמבקשת ניתנה ארכה בת שישה חודשים לביצוע צו ההריסה, שתחילתם ביום 27.10.2021.

6. מכאן הבקשה שלפניי, בה נטען כי בית משפט קמא שגה בקובעו כי מניין הארכה יחל ממועד כניסתו לתוקף של צו ההריסה, ולא מהמועד בו הוגשה הבקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה.

7. דין הבקשה להידחות, אף ללא צורך להידרש לטענות המבקשת לגופן.

בית משפט זה קבע זה מכבר כי על החלטה בבקשת רשות ערעור שניתנה בבית המשפט המחוזי מכוח סעיף 254ט(ט) לחוק התכנון והבניה - לא ניתן להגיש בקשת רשות ערעור נוספת לבית המשפט העליון (רע"פ 2694/19 אבו ריא נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה חיפה, פסקה 3 (5.6.2019); רע"פ 8658/19 דור נ' מדינת ישראל (7.1.2020); רע"פ 4563/19 דור נ' מדינת ישראל - הוועדה המקומית לתכנון ובניה, פסקה 11 (7.8.2019); רע"פ 3795/21 אבו ג'אמע נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (31.5.2021)).

וכפי שכתבתי בעניין אחר:

"בקשה לעיכוב ביצוע צו הריסה "סופי", לפי סעיף 254ט לחוק התכנון והבניה, ניתן להגיש, ככלל, פעם אחת בלבד; הערעור על החלטה בבקשה הוא ברשות; ועל החלטה בבקשה למתן רשות ערעור אין אפשרות להגיש השגה נוספת..." [ההדגשות אינן במקור - י' א'] (רע"פ 7590/20 ח'אלס נ' מדינת ישראל (עיריית ירושלים), פסקה 7 (18.11.2020) (להלן: עניין ח'אלס)).

במקרה דנן, גזר דינה של המבקשת הפך לחלוט, ובקשת רשות הערעור שהוגשה מטעמה לבית המשפט המחוזי הייתה לעיכוב ביצוע צו סופי לפי סעיף 254ט(ט) לחוק - מכאן, שכלל לא עומדת למבקשת זכות דיונית להגיש לבית משפט זה בקשת רשות ערעור נוספת על פסק דינו של בית המשפט המחוזי (עניין ח'אלס, פסקה 8; בש"פ 7335/19 חי נ' מדינת ישראל (6.11.2019)).

יש לדחות את ניסיונה זה של המבקשת לקבלת ארכה להשגת היתר בניה, ללא שמוקנית לה זכות בדיון להגיש

בקשת רשות ערעור.

8. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ד בניסן התשפ"ב (25.4.2022).

שׁוֹפֵט
